

ere meget medbestemmenbe, naar der er Tale om Formuen, og det er de faste Eiendomme. Dersom man altsaa paa Landet tog alt Hartkornet og ansatte det til en vis Værdi, f. Ex. 2,000 Rd. pr. Td. Hartkorn og sagde: Dette er Værdien af alle Eiendomme paa Landet, og man i Kjøbstæderne tog Assurancesummen af alle Bygningerne og sagde: Dette er de faste Eiendommens Værdi i Kjøbstæderne, saa var man derved kommen til en Maalestok, som jeg troer omtrent skulde slaae til, idet det er min Overbeviisning, at den løse Formue omtrent er ligelig fordeelt paa Landet og i Kjøbstæderne; er der Noget, der vilde lide Uret derved, troer jeg snarere det vilde være Kjøbstæderne end Landet, idet der tilvisse er en større Formue paa Landet end i Kjøbstæderne. Man kunde altsaa tage Hartkornet og ansætte det til en Værdi, og Kjøbstædernes Assurancesum som den modsatte Værdi, samt Indvaanernes Antal saavel paa Landet som i Kjøbstæderne, og efter disse to Factorer foretage Fordelingen imellem disse to Grupper. Ved Fordelingen imellem de enkelte Kjøbstæder vilde saa ligeledes enhver Kjøbstads Assurancesum og Indvaanerantal komme i Betragtning i Forhold til det, der skulde uddeles af dem alle. Paa samme Maade kunde man høre sig ad paa Landet. Jeg vil naturligviis ikke paastaae, at Assurancesummen for Kjøbstadbygninger og Værdien af Hartkornet kan stilles aldeles lige, men jeg vil kun sige, at i Mangel af noget Bedre troer jeg det vilde være rigtigere at have to Factorer, end den ene, man hidtil har havt, nemlig Indvaanerantallet. Jeg er altsaa for mit Vedkommende for, at Skatten skal fordeles ligelig imellem mindre Districter, og disse selv fordele det Beløb, der falder paa dem paa den Maade, de ere vante til at fordele den Slags Skatter paa, nemlig efter Formue og Reilighed. — Jeg maa være aldeles enig i hvad der er yttret af den ærede Secretair (Tobiesen), at det vil være meget vanskeligt ved denne Lov at bringe Sognene til at faae Skatten frem, idet ethvert Sogn vil søge at slippe saa billigt som muligt, og der altsaa der vil være en vis Bestræbelse efter at faae Indtægterne satte saa lavt som muligt.

Skulde vi imidlertid gaae ind paa denne Skat, saaledes som den her foreligger, saa er der et Par Bemærkninger ved Loven, som jeg skal tillade mig at fremføre for det høie Thing. For det Første vil jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til § 7, som indeholder den Scala, hvorefter Skatteindtægten skal beregnes, hvilken jeg troer kunde være langt heldigere indrettet, end det er Tilfældet efter Udkastet. Naar man nemlig gik ud fra, at af alle Indtægter skulde de første 200 eller 300 Rd., ligesom man selv vil, være frie, og at kun af den Indtægt, der blev tilbage, skulde Skatten beregnes, troer jeg, at man vilde komme til en retfærdigere Fordeling. Det er nemlig en af mine Indvendinger imod Indkomsskatten, at jeg ikke kan erkjende det Retfærdige i, at en Mand, der har en meget stor Indtægt, f. Ex. 10,000 Rd., kun svarer den samme Procent som den, der har en meget ringe Indtægt, paa hvem altsaa den Andeel, der hviler paa ham, falder ulige haardere, end den falder paa den Mand, som har en stor Indtægt. Dersom man gik ind paa den af mig foreslaaede Maade og sagde, at af alle Indtægter er et Beløb af 300 Rd. fri for Skat — jeg siger 300 Rd., og dette Beløb vil jeg her holde fast, da jeg har lagt min Beregning derefter, men jeg kan forøvrigt gaae ind paa ethvert som helst andet Beløb —, saa vilde Sagen stille sig en heel Deel anderledes, idet der da paa de smaa Indtægter vilde komme til at hvile en meget lavere Procent, end paa de høiere. Som Exempler herpaa skal jeg fremføre Følgende: Naar en Mand har 350 Rd. i Indtægt, og Loven siger, at de første 300 Rd. ere frie, saa kommer han altsaa kun til at svare Skat af 50 Rd. Sætte vi Skatten til 1 pCt., saa vil han af disse 50 Rd. komme til at svare 3 Mk. i Skat, eller omtrent kun $\frac{1}{10}$ pCt. af hele hans Indtægt. Komme vi op til 600 Rd. og derafra igjen drage 300 Rd., saa bliver der altsaa tilbage 300 Rd., hvoraf Vedkommende svarer i Skat 3 Rd., det er altsaa af 600 Rd. kun $\frac{1}{2}$ pCt. Komme vi op til 1,000 Rd., saa bliver Skatteindtægten 700 Rd. og Skatten 7 Rd., det er altsaa $\frac{1}{10}$ pCt. af hele hans Indtægt, og af 1,500 Rd. vil han komme til at svare $\frac{1}{5}$ pCt. Komme vi derimod op til